

Sygn. akt III RC 748/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Monika Grubba

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Pachniewska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa:

D. Z.

przeciwko:

małol. W. i S. rodzeństwu Z. działającym przez matkę M. G.

o:

obniżenie alimentów

I. oddała powództwo,

II. przyznaje adw. R. P. ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych powiększoną o podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu,

III. kosztami sądowymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt III RC 748/15

UZASADNIENIE

W dniu 10 sierpnia 2015r. powód D. Z. wystąpił przeciwko małoletnim W. i S. rodzeństwu Z. działającym przez matkę M. G. z powództwem o obniżenie alimentów z łącznej kwoty po 700 zł, tj. po 350 zł na każdego z małoletnich pozwanych, orzeczonych wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 9 kwietnia 2013r. w sprawie (...)do kwoty po 250 zł miesięcznie na małoletnią pozwaną W. Z. i do kwoty po 200 zł miesięcznie na małoletniego pozwanego S. Z., poczynając od miesiąca wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód podstępem został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad dziećmi. Matka małoletnich nigdzie nie pracuje i tylko na powodzie spoczywa ciężar utrzymania dzieci. Od 7.08.2015r. powód przebywa w izolacji penitencjarnej i stara się otrzymać pracę, aby płacić alimenty, które wcześniej płacił w miarę możliwości zarobkowych. Mimo obowiązujących przepisów nie został jednak zatrudniony. Obecnie nie ma on zatem możliwości zarobkowania, co wskazuje, że utracił możliwość dobrowolnego łożenia na małoletnich pozwanych. Powód podniósł, że alimenty, jakie uzyskała matka dzieci, stanowią dla niej, a nie dla małoletnich, środki utrzymania. Matka pozwanych nie przeznacza bowiem kwoty alimentów na potrzeby małoletnich, tylko użytkuje ją w innych celach. Obowiązek utrzymania rodziny nie może natomiast nadal spoczywać na powodzie, ponieważ związek rodziców małoletnich już nie istnieje. Powód wskazał również, że po opuszczeniu zakładu karnego chce odzyskać prawa do dzieci.

W odpowiedzi na pozew matka małoletnich pozwanych wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że powód nie uiszcza w terminie zasądzonych na rzecz małoletnich pozwanych alimentów, z tytułu których widnieje zaległość. To, że obecnie jest on pozbawiony wolności, wynika z jego zawinionych działań, zatem zdaniem matki małoletnich pozwanych okoliczność izolacji nie jest argumentem przekonywującym i mogącym uzasadniać zmianę dot. wysokości zasądzonych alimentów. Okoliczność ta nie została spowodowana przez pozwanych, więc nie może ich obciążać. Ponadto z obowiązku alimentacyjnego powód nie wywiązywał się także wówczas, gdy był na wolności. Matka małol. pozwanych wskazała również, że powód wskazał błędne dane dotyczące dat urodzin dzieci. Ta okoliczność, jak również podjęcie działań czy zaniechań, które doprowadziły go do izolacji, świadczą o tym, jak powód dba o dobro dzieci, na które się powołuje. Ponadto potrzeby pozwanych nie uległy zmniejszeniu, a nawet zwiększyły się.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni pozwani W. i S. rodzeństwo Z. pochodzą z nieformalnego związku powoda D. Z. i M. G.. W. urodziła się (...), a S. (...)

/okoliczność bezsporna/

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w (...)z dnia (...). wydanym w sprawie (...)podwyższono rentę alimentacyjną od D. Z. na rzecz małoletnich W. i S. rodzeństwa Z. z łącznej kwoty po 400 zł miesięcznie ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu (...). w sprawie (...)do kwoty po 350 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, tj. do łącznej kwoty po 700 zł, płatnej do rąk ich matki M. G., poczynając od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat, niezależnie od zasiłku rodzinnego, do pobierania którego uprawniona była matka małoletnich.

/okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

wyrok zaoczny z dnia (...). – k. 36 akt (...)Sądu Rejonowego w Toruniu/

W momencie orzekania małoletnia W. miała (...) lata, a małoletni S. miał (...) lata. Dzieci nie chodziły do przedszkola, ani na żadne płatne zajęcia. Nie chorowały na przewlekłe choroby, ich matka kupowała im witaminy oraz tran co 2 miesiące. M. G. szacowała, że na posiłki dla dzieci wydaje 30 zł dziennie, na owoce i słodycze 20 zł dziennie, na artykuły drogeryjne 50 zł miesięcznie, na leczenie 150 zł, na ubrania 200 zł, na obuwiu 150 zł, na basen 40 zł, na kino 30 zł, na wakacje letnie 400 zł. Matka małoletnich wskazywała, że kwota po 350 zł na każde z małoletnich byłaby wystarczająca tytułem alimentów.

M. G. poza małoletnimi nie miała innych dzieci. Na małoletnich otrzymywała zasiłek rodzinny w kwocie po 77 zł na dziecko oraz świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Wraz z dziećmi mieszkała u swoich rodziców w miejscowości Z.. W domu tym mieszkało łącznie 7 osób. M. G. dokładała się do opłat, które wynosiły: prąd 150 zł co 2 miesiące, gaz 50 zł miesięcznie, woda 40 zł co 2 miesiące, śmieci po 13 zł.

Matka małoletnich z zawodu jest cukiernikiem. Od stycznia 2013r. nie pracowała, nie przedłużono z nią umowy. W czasie orzekania poszukiwała pracy. Od 11 stycznia 2013r. była zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Od dnia 19 stycznia 2013r. miała przyznany zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 794,20 zł miesięcznie, a od dnia 19 kwietnia 2013r. w kwocie 623,60 zł.

W okresie, gdy rodzice małoletnich byli w związku, D. Z. nie miał innych dzieci. W tym czasie początkowo pracował i zarabiał najniższą krajową. Z zawodu był piekarzem. Był zdrowy i zdolny do pracy.

M. G. w czasie orzekania nie miała kontaktu z ojcem dzieci od dwóch lat, nie wiedziała, gdzie on przebywa. Był on zameldowany na pobyt stały w P. przy ul. (...). Nie przebywał w zakładzie karnym ani w areszcie śledczym.

/okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

zestawienie wydatków – k. 13 akt (...)Sądu Rejonowego w Toruniu,

zaświadczenie – k. 14 akt (...)Sądu Rejonowego w Toruniu,

pismo z Urzędu Miasta P. – k. 25 akt (...)Sądu Rejonowego w Toruniu,

informacja z K. – k. 26 akt (...) Sądu Rejonowego w Toruniu,

informacja z (...) w W. – k. 32 akt (...) Sądu Rejonowego w Toruniu,

decyzja Starosty (...) – k. 33 akt (...) Sądu Rejonowego w Toruniu,

przesłuchanie matki małoletnich pozwanych – e-protokół z dn. 19.02.2016r. 4min.7sek. i nast./

Powód D. Z. od dnia 31 lipca 2015r. przebywał początkowo w Areszcie Śledczym w Z., a następnie w Zakładzie Karnym w K.. Podczas pobytu w jednostkach penitencjarnych nie miał możliwości zarobkowania. Po zwolnieniu z zakładu karnego w dniu 16 listopada 2015r. udał się do stałego miejsca zameldowania w P. przy ul. (...).

Powód nie płacił na bieżąco alimentów zasądzonych na rzecz małoletnich pozwanych. Z zawodu jest piekarzem. Jest zdrowy, zdolny do pracy. Prócz małoletnich pozwanych nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Powód nie kontaktuje się z pozwanymi, nie odwiedza ich. Nie utrzymuje również kontaktu z matką małoletnich.

/okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

przesłuchanie matki małoletnich pozwanych – e-protokół z dn. 19.02.2016r. 4min.7sek. i nast.,

wyciąg z NOE-SAD – k. 54 akt/

Obecnie małoletnie dzieci W. i S. rodz. Z. chodzą do szkoły. Małoletnia W. ma 6 lat i jest uczennicą klasy I szkoły podstawowej, a małoletni S. ma 5 lat i chodzi do zerówki. W szkole są składki miesięczne po 5 zł na każde dziecko, plus 5 zł na mleko dziecka. Matka kupiła małoletniemu S. podręczniki do zerówki, małoletnia W. otrzymała podręczniki ze szkoły bezpłatnie. Dzieci nie chodzą na odpłatne zajęcia. Nie jedzą obiadów w szkole. Dojeżdżają do szkoły autobusem szkolnym. Nie chorują na przewlekłe choroby, ale często się przeziębają. Matka leczy je w publicznej służbie zdrowia.

M. G. cała kwotę alimentów przeznacza na potrzeby dzieciom, nie wystarcza ona jednak na utrzymanie małoletnich. Matka kupuje im odzież, m.in. spodnie, t-shirt, obuwie. Ocenia, że na wyżywienie wydaje dziennie: 25 zł na obiady, 10 zł na owoce, jogurty. Daje dzieciom do szkoły owoce i słodycze. 50 zł wydaje na chemię, 50 zł na witaminy. Kupuje małoletnim przybory szkolne.

W ocenie matki małoletnich od 2013r. potrzeby dzieci wzrosły.

/dowód:

przesłuchanie matki małoletnich pozwanych – e-protokół z dn. 19.02.2016r. 4min.7sek. i nast.,

faktury – k. 59-60, 62-64 akt/

M. G. nadal wraz z małoletnimi dziećmi mieszka u swoich rodziców w miejscowości Z.. Mieszkają w 5 osób, opłaty są dzielone na pół i wynoszą: gaz 45 zł miesięcznie, prąd ok. 126 zł za 2 miesiące, odpady komunalne 59 zł miesięcznie, woda 60-80 zł za kwartał. Zakup 1 tony węgla na zimę kosztował 700 zł. Dziadkowie małoletnich opłacają TV. M. G. na doładowanie swojego telefonu wydaje 30 zł miesięcznie.

Matka małoletnich od 1 listopada 2013r. pracuje w pełnym wymiarze czasu pracy jako sprzedawca w Cukierni (...) w T.. Umowa jest zawarta na czas określony do dnia 31 grudnia 2018r. Jej średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi 1.750 zł brutto, netto – 1305,04 zł. Od października 2015r. uprawniona jest do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na dzieci w łącznej kwocie po 700 zł miesięcznie, a od listopada 2015r. otrzymuje zasiłek rodzinny w łącznej kwocie po 236 zł miesięcznie. Innych dochodów nie posiada.

/dowód:

przesłuchanie matki małoletnich pozwanych – e-protokół z dn. 19.02.2016r. 4min.7sek. i nast.,

zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 51 akt,

zaświadczenie – k. 58 akt,

faktury – k. 61, 65-66 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy z akt sprawy tut. Sądu o sygn. (...) o podwyższenie alimentów, z dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy oraz z przesłuchania matki małol. pozwanych.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności oraz autentyczności. Również Sąd nie znalazł podstaw do podważania ich prawdziwości w jakimkolwiek stopniu.

Walor wiarygodności Sąd przyznał także przesłuchaniu matki małoletnich pozwanych, albowiem jej twierdzenia były rzeczowe, dokładne, wewnętrznie spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Strona przeciwna ich nie podważyła.

Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, bowiem powód mimo prawidłowego wezwania na termin rozprawy na dzień 19 lutego 2016r. nie stawił się i nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa. Pełnomocnik powoda ustanowiony przez Sąd z urzędu nie wniósł o odroczenie terminu rozprawy. Wskazał, że powód nie skontaktował się z kancelarią i nie ma gwarancji, iż na kolejny termin rozprawy się stawi.

Przechodząc do rozważań prawnych nad ustalonym powyżej stanem faktycznym należy zaznaczyć, że jego analiza odbywać się musi z punktu widzenia treści art. 138 kro. Przepis ten stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmiany w zakresie przesłanek obowiązku alimentacyjnego określonych w art. 135 kro, tj. w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W przypadku zaistnienia takiej zmiany każda ze stron – zarówno uprawniony, jak i zobowiązany – mogą domagać się modyfikacji orzeczenia ustanawiającego obowiązek alimentacyjny. Zmiana stosunków może stać się podstawą do uchylecia obowiązku alimentacyjnego, do podwyższenia lub obniżenia alimentów.

Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy rozważyć, czy przeobrażenia mają charakter trwałe, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują przesłanki, które wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (zob. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 23 października 1954r., I CO 41/54; OSNC z 1956 nr 1 poz. 41).

Zgodnie z dyspozycją art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Do obowiązków powoda należało zatem w niniejszej sprawie udowodnienie, że doszło do istotnej zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych lub zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, która uzasadniałaby zmianę w zakresie jego obowiązku alimentacyjnego. Rzeczą strony pozwanej było z kolei wykazanie zaistnienia faktów niweczących lub tamujących roszczenie powoda.

W myśl art. 138 kro obniżenie alimentów następuje wówczas, gdy zmniejszeniu uległy potrzeby uprawnionego albo obniżyły się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły okoliczności, które doprowadziły do istotnej zmiany stosunków i uzasadniałyby obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 9 kwietnia 2013r. w sprawie (...).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby po stronie powoda w odniesieniu do jego możliwości zarobkowych i majątkowych nastąpiła zmiana warunkująca obniżenie alimentów do kwoty 250 zł miesięcznie na rzecz małoletniej W. i do kwoty po 200 zł na rzecz małoletniego S.. W momencie orzekania o podwyższeniu alimentów, w kwietniu 2013r., powód był z zawodu piekarzem. Nie był pozbawiony wolności. Wprawdzie nie było informacji, czy powód w tym czasie pracował i czy osiągał dochody, ale Sąd nie miał wiedzy, aby utracił on uprawnienia do wykonywania zawodu lub był chory i niezdolny do pracy. Wobec powyższego należało uznać, że powód mógł pracować i osiągać dochody.

W toku niniejszego postępowania o obniżenie alimentów powód wskazywał, że nie posiada możliwości zarobkowych, gdyż jest pozbawiony wolności. Nie jest to jednak argument, który ma decydujący wpływ na obniżenie alimentów.

Wskazać należy, że zgodnie z uchwałą z dnia 23 sierpnia 1995r. Sądu Najwyższego III ZCP 94/95 możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji, który odbywa karę pozbawienia wolności i nie jest zatrudniony, ustala się wg zasad określonych w art. 135 kro. Z uwagi na okoliczności sprawy Sąd może nie uwzględnić zmiany niekorzystnej dla możliwości zarobkowych zobowiązanego, jaką spowodowało umieszczenia go w zakładzie karnym (art. 136 kro).

Treść art. 136 kro stanowi, że jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu świadczeń alimentacyjnych.

Zgodnie z powszechnym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa omawiany przepis obejmuje także i sytuację odbywania przez dłużnika alimentacyjnego kary pozbawienia wolności, zwłaszcza, gdy odbywa on tę karę za przestępstwo umyślne. Dokonując go dopuścił się bowiem pogorszenia swej sytuacji zarobkowej (por. uchwałę składu 7 sędziów SN z dnia 26 maja 1995r. III CZP 178/94, OSNCP 1995, nr 10, poz. 136).

Przez zawarte w przepisie art. 135 § 1 kro ustawowe określenie "możliwości zarobkowe i majątkowe" rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki.

Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zatem zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W przypadkach uzasadnionych obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn niezasługujących na usprawiedliwienie. Zasadne jest zatem ustalenie nie tylko tego, jakie dochody ów zobowiązany rzeczywiście uzyskuje, ale nadto tego, jakie dochody może i powinien on uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych [por. Henryk Haak, Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Obowiązek alimentacyjny, Komentarz, Toruń 1995, s. 118].

Ponadto z ustaleń Sądu wynika, że w momencie orzekania w przedmiotowej sprawie powód nie był już pozbawiony wolności. Od 16 listopada 2015r. przebywa on bowiem na wolności.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wykazał, aby możliwości zarobkowe powoda uległy zmniejszeniu w porównaniu z 2013r. Powód nie udowodnił bowiem, aby był niezdolny do pracy, czy utracił prawo do wykonywania posiadanego zawodu. Sąd przyjął zatem, iż jest on nadal osobą zdrową, zdolną do pracy, może więc

pracować i osiągnąć wynagrodzenie choćby najniższe krajowe. Powód nie wskazywał również na żadne okoliczności dotyczące zwiększenia jego własnych, usprawiedliwionych wydatków.

W ocenie Sądu nie zmalały też koszty utrzymania małoletnich. Dzieci są starsze i zaczęły uczęszczać do szkoły. W związku z tym powstał dodatkowy wydatek związany z ich edukacją (składki szkolne, zakup książek, przyborów szkolnych itp.). Zasady doświadczenia życiowego wskazują też, że z wiekiem dzieci zwiększają się ich potrzeby żywieniowe, z biegiem lat rośnie też koszt utrzymania w związku z ogólnym wzrostem cen.

Nie ulega wątpliwości, że wzrósł nieco dochód matki dzieci, gdyż poprzednio nie pracowała, a jej dochód stanowił zasiłek dla bezrobotnych. Obecnie pracuje i otrzymuje wynagrodzenie najniższe krajowe. Jej wydatki związane z utrzymaniem mieszkania, w którym mieszka wraz z małoletnimi pozwanymi, nieznacznie przy tym wzrosły. Spowodował to nie tylko ogólny wzrost cen, ale również to, że w 2013r. w domu mieszkało 7 osób, a obecnie zamieszkuje tam 5 osób, przez co wydatek przypadający na 1 osobę jest większy.

Jak już wyżej wskazano z brzmienia przepisu art. 138 kro wynika jednoznacznie, że można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczących obowiązku alimentacyjnego tylko w razie istotnej i trwałej zmiany stosunków.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, by nastąpiła trwała zmiana w zakresie jego możliwości majątkowych i zarobkowych. Powód nie udowodnił bowiem, że jego możliwości zarobkowe rzeczywiście się zmniejszyły w porównaniu do poprzedniego stanu istniejącego w chwili wydania wyroku zaocznego w 2013r., a wydatki w sposób istotny wzrosły.

Powód nie wykazał również, że zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby dzieci. Zgodzić się można natomiast z matką małoletnich, że te potrzeby mogły nawet wzrosnąć.

Powód nie udowodnił przy tym swoich twierdzeń, że tylko na nim spoczywa obowiązek utrzymania dzieci. Bezspornym jest bowiem, że matka małoletnich alimenty na dzieci otrzymuje z funduszu alimentacyjnego. Taki stan rzeczy miał również miejsce w latach poprzednich. Powód nie utrzymuje przy tym kontaktu z małoletnimi i nie łoży na nich poza alimentami. Uznać zatem należy, że to na matce dzieci ciąży w przeważającym zakresie obowiązek ich utrzymania i wychowania. Kwota 350 zł, którą otrzymuje na dziecko z funduszu alimentacyjnego, z pewnością nie starcza na pokrycie nawet połowy usprawiedliwionych potrzeb małoletnich. Trudno zatem przyjąć, aby – jak zarzuca powód – przeznaczała ona tę kwotę jeszcze na własne utrzymanie. Z pewnością z łącznej kwoty 700 zł, do której uiszczania zobowiązany jest powód tytułem alimentów na dwoje dzieci, nie byłaby w stanie utrzymać się cała rodzina, jak twierdzi powód. Wbrew zarzutom powoda matka małoletnich pracuje i uzyskuje środki na własne utrzymanie.

Możliwości majątkowe i zarobkowe rodziców małoletnich należy ocenić na podobnym poziomie. Oboje są bowiem osobami zdrowymi, zdolnymi do pracy, z wykształceniem na zbliżonym poziomie, nie posiadającymi innych dzieci poza małoletnimi pozwanymi. Zdaniem Sądu jednak to ojciec małoletnich pozwanych winien w wyższym stopniu, niż ich matka, partycypować w kosztach utrzymania dzieci. Powód nie sprawuje bowiem opieki nad dziećmi i nie utrzymuje w ogóle z nimi kontaktu. Natomiast matka małoletnich na co dzień zajmuje się ich wychowaniem i dokłada osobistych starań o ich rozwój. Powód, mimo deklaracji, po opuszczeniu zakładu karnego nie podjął żadnych działań mających na celu odzyskanie praw rodzicielskich. Nadal nie utrzymuje z nimi żadnego kontaktu, tak jak przed osadzeniem w zakładzie karnym.

Reasumując, zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie doszło do ziszczenia się żadnej z przesłanek wskazanych w art. 138 kro. Od ostatniego orzeczenia o alimentach nie obniżyły się bowiem możliwości zarobkowe i majątkowe powoda, ani nie zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby małoletnich. Wobec powyższego brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa o obniżenie alimentów. Powód powinien zatem w dalszym ciągu ponosić alimenty w dotychczasowej wysokości, tj. po 350 zł miesięcznie na rzecz każde z małoletnich, co jest usprawiedliwione zakresem ich podstawowych potrzeb.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 138 kro a contrario orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd przyznał adw. R. P. ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 90 zł powiększoną o podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu. O wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu orzeczono na mocy § 7 pkt 11 w zw. z § 19 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd kosztami sądowymi w sprawie obciążył Skarb Państwa na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015r. powód został bowiem zwolniony od kosztów sądowych w całości, natomiast pozwani zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 w/ w ustawy nie mieli obowiązku uiszczania kosztów sądowych.